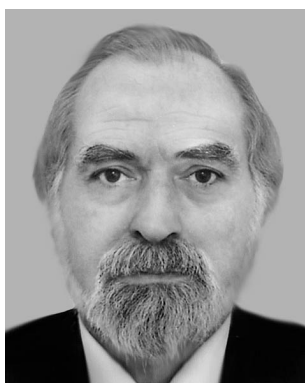

І. М. Блюміна

Гуйда Михайло Євгенович

ГУЙДА Михайло Євгенович (18. 12. 1955, х. Тихенький Краснодар. краю, РФ) – живописець і педагог. Чоловік [О. Полтавець-Гуйди](#). Народний художник України (2001). Акад. АМУ (2001). Нац. премія України ім. Т. Шевченка (2016). Премія ім. І. Огієнка (2000). Лауреат міжнар. фестивалю «Золотий перетин» (Київ, 1996). Золота медаль АМУ (2004). Член НСХУ (1982). Закін. Київський художній інститут (1982; майстерня *В. Шаталіна*), де відтоді й працює (нині Нац. академія образотвор. мистецтва і архітектури): викл. каф. живопису (1982–83, 1986–92), від 1992 – доцент, від 1995 – проф., від 2003 – керівник майстерні станк. живопису. 1983–86 – асист.-стажист каф. живопису Інституту живопису, скульптури та архітектури у Ленінграді (нині С.-Петербурґ). 1999–2000 – викладач, від 2000 – почес. проф. Чжецзян. пед. університету (м. Тінхуа, Китай). 1987–89 – 1-й заступник голови, 1989–92 – голова правління Київ. організації СХУ. Від 1982 – учасник мистецьких виставок. Персон. – у Києві (1988, 1990–93, 1995–99), Римі, Турині (Італія), Фільдерштадті (Німеччина), Варшаві, Битомі (Польща), Піттсбурзі (США), Кіото (Японія), Шанхаї, Ханчжоу (обидва – Китай). Основні галузі – живопис та графіка. Створює станк. істор. картини, портрети, пейзажі, натюрморти. Творчість характеризується пошуком вираз. пластич. форми, оригін. кольоровирішенням теми, співзвучності природи й емоц. стану героїв. Стилист. напрям – постмодернізм. Роботи зберігаються в НХМ, ДТГ (Москва), музеях Японії, Китаю, Румунії. Автор ст. «Нотатки про класичний китайський живопис» // «Мист. обрії» 2001–02: Альм.» (К., 2003).

Фотоілюстрації

Основні твори

«На-гора!» (1980), «У степах під Херсоном» (1982), «Перший полковий», «Тиша» (обидва – 1983), «Коліївщина» (1986), «Поминання» (1987), «Весна» (1989), «Сон біля моря» (1990), «Гра ангелів», «Великдень» (обидва – 1992), цикл «Кримські пейзажі» (1992–97), «Дитинство», «Мелодія» (обидва – 1993), «Український пейзаж» (1994), диптих «Благовіщення» (1995), «Жінка з Кіото», «Сімейний портрет у східному вбранні» (обидва – 1998), «Поминання» (1999), «Зустріч І. Мазепи з Карлом XII» (2001), «Свято ліхтарів» (2003), «Кубанське весілля» (2004); портрети – Н. Полтавець (1984), Б. Бенюка (1995), Р. Недашківської (1999), С. Ротару (2002), Л. Авраменко (2005).

Рекомендована література

1. Михайло Гуйда. Художник, ангели, моделі. К., 1995;
2. Михайло Гуйда. К., 1997;
3. Михайло Гуйда: Альбом. К.; Ханчжоу, 2005.

Бібліографічний опис:

Гуйда Михайло Євгенович / І. М. Блюміна // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2006. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-24544>. – Останнє поновлення : 2024.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).